

V JEŽIŠOVI

Na úvod svedectva si pripomeňme slová so svätého Písma: „...*kto svoju nádej vkladá...*“ ().

Rada by som vám povedala o mojom vzťahu s Bohom o tom čo všetko pre mňa urobil a chcela by som vyznať svoju lásku k Nemu. Pretože nie len v posledných dňoch, ale za celé posledné obdobie pre mňa urobil viac ako ktokoľvek iný na tom svete. Preto by som sa chcela o to s vami podeliť.

Pred pár dňami som mala skúšky na „vodičák“ a môj pocit bol silný, v tom zmysle, že nie som v tom až taká dobrá, aby som tie skúšky zvládla. Veľmi som sa modlila a snažila som sa prísť na to ako si ma chce Boh použiť ak budem mať „vodičák“, alebo ak nie čo a ako potom. V tých úvahách som prišla na to, že sa musím úplne odovzdať Ježišovi Kristovi a úplne Mu dôverovať. Tento proces odovzdania mi trval dosť dlho, ale nakoniec som to urobila a On mi dal urobiť túto skúšku a ešte mi dal vedieť, aby som sa tu pred vás postavila i napriek tomu, že som dosť hanblivá a že nerada hovorím o svojich pocitoch. Pretože nechcem, aby iní vedeli čo cítim, ale Pán je tu teraz so mnou a dáva mi tu silu a to pre mňa znamená viac ako nejaká hanba. Za to Mu chcem veľmi, ale veľmi ďakovať za to, že za mňa položil svoj život a za mňa zomrel na kríži. I to, že všetko čo pre mňa robí, robí z neuviteľnou láskou a pre moje dobro. Aj keď ma napomína tak to nikdy nerobí s hnevom, ale s láskou.

Pán Ježiš ma doviedol až sem, že teraz môžem vydávať svedectvo. Povedať to, že ako som žila prd rokom, ako som na tom bola, že som nepoznala Boha, ani Ježiša Krista. Bola som v depresii a že som nemala nikoho. Teraz vydávam svedectvo, že mám svoj zbor mám Pána Ježiša a môžem vám o tom hovoriť. Toto pre mňa znamená veľmi veľa a chcela by som aj týmito piesňami ďakovať Bohu, ďakovať Ježišovi Kristovi, pre mňa tak veľa urobil. Zistila som, že víťazstvo prichádza cez odovzdanie. Tým by som rada vyznala, že sa Pánovi Ježišovi úplne odovzdávam a chcem, aby si ma On použil. Za všetko Mu ďakujem i za to, že mi dal do života Marketku, ktorá to nemala so mnou jednoduché, hoci sa mi snažila stále rozprávať a mailom písala o Bohu svoje názory o Bohu a som to nebrala vážne. Stále som si myslela, že to nie je v zhode z mojím životným cieľom – žiť pre niekoho, ale snažila som sa iba žiť pre seba. Bola som obrovsky zatrpknutá, ale to všetko zo mňa Ježiš Kristus zobral. Toto pre mňa veľmi veľa znamená, dúfam, že si ma aj v tomto svedectve používa, aby si aj iní mohli uvedomiť, že máme nesmierne veľké šťastie, že máme dobrého Boha. Viem, že náš Boh je láska a dobro, toto je naša jediná záchrana a ja Mu za to nesmierne ďakujem. Amen. /Bibijana/.

JEŽIŠ PRE RODINU

Žije v Čechách, hovorí po česky a o sebe hovorí toto: „Budem radšej hovoriť po česky, aby som nekazil tú krásnu ľubozvučnú slovenčinu, aj keď vo mne je aj slovenskej krvi. Totiž moja stará mama síce pochádza zo Slovenska, z Tisovca, ale práve spoznala z tohto okolia – Starej Turej sestry Royové, s ktorým spolupracovala a o nich vydávala krásne svedectvo. Oni na ňu duchovne pôsobili, lebo ona vyrástla vo formálnom kresťanstve. Keď sa stará mama stretla s Kristom a jej život sa zmenil, tak ju rodina bezmála vydedia. Dôležité však je to, že cez ňu prišla viera do nášho rodu. Jej svedectvom prišiel ku Kristovi neskôr aj môj otec a mi sme traja veriaci súrodenci a tak cez jedného človeka vzišla nová generácia kresťanov. Máme síce na Slovensku viac príbuzných, z ktorých je časť kresťanská a časť ateistická. Napr. môj strýko bol riaditeľom pamätníku SNP v Banskej Bystrici a tak by som mohol hovoriť o ďalších. Tak by som na tom ilustroval, že sú veľmi dôležité stretnutia v našom živote. My sme ľudia, ktorí potrebujeme vzťahy. Človek potrebuje okolo seba mať priateľov, pre radosť a keď ich nemá tak, je to obyčajne smutný život.“

Napríklad keď som chodil do gymnázia tak do môjho života vstúpil jeden chlapec, s ktorým sme do dnes kamaráti, hoci on nie je do dnes kresťanom. Dobré si stále rozumieme a ja sa za neho modlím, aby aj on uveril. Cez neho som zažil mnoho radostných chvíľ vo svojom živote. Ďalšie stretnutie bolo s jednou dievčinou, bolo to ako sa hovorí „sudové stretnutie“, lebo sa stala mojou manželkou. Už dvadsať rokov spolu žijeme máme tri dcéry a žijeme si krásne. Dá sa povedať, že to bolo krásne stretnutie. Tiež sme počuli aj svedectvo mladého dievčaťa, ktoré sa stretlo s Ježišom, to zmenilo jej život. Totiž človek a Kristus patria k sebe. Môžeme mať seba lepšie vzťahy, manželstvá, priateľov, ale pokiaľ sme sa nestretli s Ježišom, pokiaľ nežijeme s Ježišom, je to od vecí. Tak sa tomu hovorí aj u nás v Čechách, je to slabé, pretože sme boli stvorení pre niečo viac. My ako ľudia potom vnútorne aj túžime. Túžime po Pánovi Ježišovi Kristovi a ani o tom možno nevieme.

Po tomto svedectve kazateľ mal kázeň o „stretnutí ženy s Ježišom Kristom pri studni Jákobovej“. O tomto stretnutí si môžete niečo viac a bližšieho vypočuť, alebo prečítať na inom mieste. Amen.